

บทคัดย่อ

181060

- ชื่อภาคานิพนธ์ :** การนำกรอบการปฏิบัติงานแห่งสหสวรรค์ จากทะเลสาบบิวา สู่อสังคมนตรีบูรณาการ ปลอดภัยอุปสรรค และตั้งอยู่บนฐานสิทธิของคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ชื่อผู้เขียน :** นางสาวสุภัทราพร ตันอิทธิคม
- ชื่อปริญญา :** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
- ปีการศึกษา :** 2549

วัตถุประสงค์สำคัญของการวิจัยนี้คือ 1. เพื่อศึกษากระบวนการนำกรอบการปฏิบัติงานแห่งสหสวรรค์ ไปปฏิบัติ ในงานพัฒนาด้านคนพิการ และ 2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยผู้ศึกษาใช้วิธีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การวิจัยเอกสาร โดยรวบรวมเอกสารข้อมูลต่างๆ เอกสารนโยบายจากคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ (UNESCAP) หรือยูเอ็นเอสแคป รายงานการประชุมจากที่ประชุมสมัชชาของยูเอ็นเอสแคป และข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากเว็บไซต์ของยูเอ็นเอสแคป และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ 2) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีบทบาทในด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 7 คน การประมวลผลและวิเคราะห์ในเชิงเหตุผล ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ คำร้อยละ

ผลการศึกษา พบว่า

(1) ในด้านกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติปรากฏว่า มีการรับทราบนโยบายเฉพาะเหล่าผู้บริหาร และการรับทราบนโยบายไม่มีความชัดเจนเนื่องจากเอกสารที่ได้รับเป็นสำเนาภาษาไทย ฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ จึงพบว่าไม่มีการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง เพียงแต่นำนโยบายไปเปรียบเทียบกับงานประจำเพื่อดูว่ามีแผนงานใดที่ทำอยู่สอดคล้องกับนโยบาย ดังนั้นจึงเท่ากับว่าไม่มีการวางแผนงานรองรับนโยบาย ส่วนรูปแบบระบบการสนับสนุน ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบาย การวิจัยเพื่อการพัฒนาทางด้านคนพิการ และการมีแหล่งข้อมูลทางวิชาการ ปรากฏว่าขาดรูปแบบระบบ

การสนับสนุนดังกล่าว (2) ในด้านปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ พิจารณาใน 2 เรื่อง คือ เรื่องเนื้อหาสาระของนโยบาย และเรื่องสมรรถนะขององค์กร ในส่วนของเนื้อหาสาระของนโยบาย ปรากฏว่าวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจน แต่ขาดความชัดเจนในการกำหนดภารกิจ การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน และการประเมินผล/การควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงาน ในส่วนของสมรรถนะขององค์กร ไม่มีการจัดโครงสร้างใหม่เพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับด้านบุคลากร ปรากฏว่าขาดศักยภาพและความรู้ความสามารถวัตถุประสงค์ในการทำงาน สถานที่และงบประมาณ ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

นอกจากปัญหาอุปสรรคดังกล่าวแล้ว ยังพบปัจจัยอื่นที่อาจทำให้เกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ 1) ด้านการรับทราบนโยบายโดยผู้บริหารระดับสูงมิได้มีการถ่ายทอดนโยบายอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร 2) ด้านลักษณะของนโยบายที่ยังมีความเป็นนามธรรมสูงยากแก่การเข้าใจ 3) ด้านเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติงาน พบว่าไม่มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ และอัตราส่วนระหว่างเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน

ข้อเสนอแนะ

1) ในด้านกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ควรมีการกำหนดแผนงานและโครงการซึ่งมีวัตถุประสงค์ และแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน และสอดคล้องกับความรุนแรงของปัญหาตามสภาพสังคมไทย ควรจะต้องมีการจัดสัมมนาทางวิชาการแลกเปลี่ยนความรู้ กับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย และควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการประเมินติดตามผล

2) ในด้านสมรรถนะขององค์กร ผู้บริหารทุกระดับจะต้องศึกษาเกี่ยวกับนโยบายให้เข้าใจอย่างชัดเจน ด้วยการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การทำงานด้านคนพิการกับผู้เชี่ยวชาญด้านคนพิการของยูเอ็นเอสแคป และองค์กรของคนพิการระดับภูมิภาค และนำกรณีศึกษาของประเทศต่างๆ ที่มีความก้าวหน้ามาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับปัญหาของงานพัฒนาด้านคนพิการในประเทศไทย เพื่อการวางแผนงานที่เหมาะสม ควรพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถด้านงานด้านคนพิการ มีทัศนคติที่ดีต่อคนพิการและงานด้านคนพิการ ด้วยการรับคนพิการเข้าทำงานในองค์กร และส่งผู้ปฏิบัติงานเข้าร่วมประชุมต่างๆ ที่องค์กรของคนพิการจัดขึ้น ควรที่จะปรับแผนโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสมกับการนำนโยบายระดับภูมิภาคไปปฏิบัติ และสร้างระบบงานขึ้นมาใหม่ ด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมารับผิดชอบและขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ABSTRACT

181060

Title of Research Paper : The Implementation of Policy on Biwako Millennium Framework for Action towards an Inclusive, Barrier-free and Rights-based Society for Persons with Disabilities in Asia and the Pacific : A Case Study of Bureau of Empowerment for Persons with Disabilities, Ministry of Social Development and Human Security

Author : Miss Supattraporn Tanatikom

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2006

The objectives of this study are (1) to study the process of implementation of the Biwako Millennium Framework (BMF) for Action toward an Inclusive, Barrier-free and Rights-based Society for Person with Disabilities in Asia and the Pacific in the aspect of development of persons with disabilities and (2) to find out the problems in policy implementation.

Methodologies are (1) Documentary Research by collecting various documents, information, policy papers, reports of the United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific or UNESCAP including electronic data from its website and related research documents and studies and (2) In-depth Interview with 7 key informants who have been taking significant roles in the implementation of the BMF. Data collected has been processed and analyzed by using logical and descriptive statistics such as percentile.

Findings

The study results findings in 2 aspects i.e. (1) For Policy Implementation, it is found that the BMF has been acknowledged only among high level or executive officers but has not been well understood due to English original version. Lacking of direct English reading skill causes weak policy interpretation into implementation. Their routine works and existing action plan,

incidentally, are parts of the BMF. Concerning supporting system, there is no guidance for policy implementation, no research and development on disability, inadequate information sources; (2) For the problems in policy implementation, it is found that the BMF has clear objectives but it is not clear in its mission statement, working standard, evaluation and control measures. Considering organization performance, there is no specific section to deal with implementation of the BMF, insufficient potential and knowledgeable personnel. Office equipments, space and budget are also inadequate. In addition, more factors which may cause failure in policy implementation. They are (1) no official or written documents from the high level or executive officers to the lower level concerning the implementation, (2) intangibility of the BMF, itself, and (3) no working standard and unbalance between number of staffs and quantity of work.

Recommendations

The recommendations emerged from this research are (1) responsive programs and projects should be proposed with clear objectives, guidelines according to the severity of the problems in Thailand. Seminars should be organized to exchange knowledge among experts and people concerning policy making. Evaluation and follow-up committee should be also appointed., (2) Officers at all level should clearly understand the BMF by working with people with disabilities, Expert on Disability at UNESCAP and disabled people organizations at regional level. Comparative analysis among case studies in different countries should be conducted in order to proper planning in Thailand. Staffs should be trained for effective disability-related working. More disabled persons should be employed to promote positive attitude among staffs. In addition, staffs should be sent to attend various meetings organized by disabled people organizations. Specific section in the organization should be formed for implementation of the BMF. A coordinating committee should be also appointed to be responsible for cross-ministry or department cooperation.